

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det, jeg argumenterer for, er simpelt hen at få markedskræfterne til at fungere.

Hvis vi nu tager et tilfældigt museum, Trapholt: Vi siger, at Trapholt har 5.000 børn, der kommer og besøger museet i dag, og så fra næste år bliver museet kompenseret for de 5.000 børn. Men hvis nu Trapholt virkelig gør sig umage og forsøger at få fat i rigtig mange børn, og de fordobler besøgstallet til 10.000, så får de økonomisk overhovedet ikke noget ud af, at de altså har gjort sig de ekstra anstrengelser.

Derfor, vil jeg sige til fru Louise Frevert, er min bekymring, at det her forslag simpelt hen bare vil konservere en museumsstruktur. Fru Louise Frevert talte selv om, at der var en antikvarisk museumsstruktur, og at museerne var lidt antikvariske. Det er jeg ikke helt enig i, men lad os nu tage det udgangspunkt, at der er nogle museer, der er lidt antikvariske. Der er vores udgangspunkt så, at der simpelt hen ikke vil være noget incitament i fremtiden til at lave det om og forsøge at få fat i alle børn. For vi er jo helt enige i, at det er meget vigtigt, at vi får alle børn ind, sådan at alle børn i Danmark får et grundigt kendskab til den danske kulturarv.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg er helt enig med fru Elsebeth Gerner Nielsen i, at alle børn skal have indblik i kulturarven, og det er også derfor, vi har museerne. Det er simpelt hen alfa og omega også for mig, og det ved fru Elsebeth Gerner Nielsen også. Det er et af mine hjertebørn, vi taler om her.

Men hvis vi nu ser helt konkret på situationen, er der jo heller ikke nogen compensation til museerne i den nugældende lovgivning. Jeg tror, at det incitament, museet har, lige nøjagtig er det, som vil komme frem i det, som Formidlingsudvalget skal komme med som et oplæg. Jeg er stadig væk fuld af fortrøstning med hensyn til, at det-formidlingsudvalg vil komme med nogle tiltag.

Selvfølgelig skal vi da ikke sætte markedskræfterne ud af spil, tværtimod. Der skal jo være nogle muligheder for, at museerne kan se, at der er en gulerod i at formidle. Men så kan man sige, at museerne altså også i sig selv har en formidlingsforpligtelse, og det skal ikke honoreres. De bliver jo honoreret i og med – hvis man kan sige det på den måde – at de i sagens natur er muse-

er. Og så har de formidlingsforpligtelsen og forskningsforpligtelsen i sig selv.

Kl. 14.45

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

I forlængelse af fru Elsebeth Gerner Niensens spørgsmål vil jeg godt spørge, om det så ikke kunne være en idé, at vi fik skrevet ind, at man, når det her har kørt i 2 år, tager det op og evaluerer. Det fremgår af mange af høringssvarene, at museerne netop ønsker at blive målt på den indsats, de yder.

Kunne det så ikke være en idé? Og vil fru Louise Frevert være med til, at vi i forslaget afsætter et tidsrum, hvorefter vi evaluerer og ser, om lovforslaget har fået den virkning, som vi alle sammen håber på det får?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Indledningsvis startede jeg med at sige, at jeg var fuld af fortrøstning med hensyn til Formidlingsudvalget, altså netop det at se på, hvad man kan gøre i fremtiden. Jeg er da med på, som jeg også sagde, at det godt kan være, at det her kun er et lille skridt på vejen. Det kan da godt være, at vi skal gøre mere ud af det, men lad tiden vise det.

Den her evalueringskultur på alle mulige områder tror jeg ikke er nødvendig i de her forhold, idet vi har Formidlingsudvalget, der er blevet nedsat. Hvis jeg skal være helt ærlig, er det mange, mange, mange penge, det drejer sig om, som kommer i spil nu, lige nøjagtig til den her opgave. Så jeg er fuld af fortrøstning.

(Kort bemærkning).

Arne Toft (S):

Så er jeg da endnu mere uforstående over for, at man så ikke vil imødekomme de mennesker og sige: Når vi nu vedtager en ny lov, vil vi selvfølgelig også tage loven op efter en periode.

De henviser jo til forskellige ting i lovforslaget, som f.eks. kan være konkurrenceforvridende, hvor man for en stor indsats ikke får noget, måske endda risikerer at miste. I og med at man får mange mennesker ind, kan det også være, at der er større slitage osv. Hvorfor kan vi ikke imødekomme de mennesker og sige, at vi vil tage sagen op om 2 år og se, om den fungerer, som vi har regnet med, og gør den ikke det, laver vi den selvfølgelig om? Det er det eneste, man beder om i høringssvarene.